

Projekt získal finanční prostředky od Evropské unie.

Výukové metody a organizace vyučování KA1 2018-1-CZ01-KA101-047376

Vídeň

Školský spolek Komensky

Datum mobility: 1. - 3. 4. 2019

Jméno účastníka: Mgr. Anna Froňková

Do projektu Erasmus+ se naše jsme se rozhodly zapojit na základě pozitivních zkušeností vedení a pedagogů naší školy, kteří se již několikrát zúčastnili mobilit v rámci mezinárodní spolupráce.

Školský spolek Komensky je tvořen dvěma budovami, přičemž v jedné budově sídlí obecná škola, kterou tvoří osm tříd od 1. do 4. třídy. V druhé budově se nachází reálné osmileté gymnázium s 12 třídami. Pedagogický sbor školského spolku tvoří celkem 58 pedagogů a pedagogických pracovníků. Vzhledem k tomu, že se jedná o česko-německou bilingvní školu, jsme měly možnost porovnat vzdělávací systém v České republice a Rakousku, inspirovat se novými možnostmi a být součástí výuky v multikulturním prostředí.

Cílem mobility v rámci projektu Výukové metody a organizace vyučování bylo stínovat výuku na partnerské bilingvní škole a tím podpořit profesní rozvoj.

V termínu 1. – 3. 4. 2019 jsem se spolu s kolegyní z 1. stupně naší základní školy zúčastnila v rámci projektu Erasmus + KA1 stínování (job-shadowing) vyučování v zahraniční školské instituci a vzdělávání v zahraničí.

Zúčastnila jsem se několika hodin vyučovacích hodin i mimoškolních aktivit, které škola organizuje. Cílem mého výjezdu bylo stínování pedagogické práce kolegů a kolegyně vyučujících český jazyk, hudební výchovu a dalších aktivit spojených s vyučovacím procesem. Prostředí školy bylo velmi vstřícné, celkový dojem byl umocněn projektovým týdnem na téma: Feuerwehr (Oheň), kterého se účastnily všechny třídy obecné školy.

Během návštěvy hodin hudební výchovy mě velice mile překvapila muzikálnost dětí. Na obecné škole byla hodina zahájena společným rozezpíváním a následovalo několik českých i německých písní. Hodiny hudební výchovy na reálném gymnáziu probíhaly ve speciální pracovně hudební výchovy, která byla nadstandardně vybavena. Ve třídě bylo možné využít k doprovodu písní pianino či elektrický klavír, 2 elektrické kytary, basová kytara, bicí souprava a několik bubnů, řady boowhackerů a spousta nástrojů z Orffova instrumentáře. Zaujalo mě zapojení všech žáků do výuky. Hodiny probíhaly spojením hudební teorie s aktivitami. V každé stínované hodině byla provedena minimálně jedna píseň zpěvem, hrou na nástroje, poslechem a následným rozbořením nebo doplněním o taneční choreografii. Vyučování v českém nebo německém jazyce bylo odvozeno od národnosti vyučujícího. Vzhledem k tomu, že všichni žáci mají povinně oba dva jazyky, nebyl ani v jedné hodině problém s porozuměním. Případné nejasnosti byly vysvětleny spolužáky. V rámci stínování jsem se zúčastnila i mimoškolní aktivity – pěveckého sboru. Pěvecký sbor tvořili žáci obecné školy (tedy 1. – 4. třídy), kteří se právě připravovali na zahraniční vystoupení v Praze. Písně byly doplněny o dramatizaci, aby byl text lépe zapamatovatelný i pro malé zpěváky.

Druhou oblastí mého stínování byl český jazyk. Český jazyk je zde postaven na roveň s němčinou, vyučuje se podle českých osnov. Jelikož školu navštěvuje i několik žáků slovenské národnosti, je možné vyměnit studium českého jazyka za slovenský. V rámci mobility jsem pozorovala i hodinu českého jazyka v první třídě. Paní učitelka plynule přecházela z německého jazyka do češtiny, podle toho, jak to bylo potřeba. Děti se zde učí psaní písmo podle rakouské abecedy. Na této škole nemají pro prvňáčky žádnou písanku a pomůcky, je tedy na každém vyučujícím, jak si připraví pomůcky pro své žáky. Při nahlédnutí do sešitů mě velice zaujalo spojování velkých a malých psacím písmem. Na rozdíl od české abecedy spojují velká a malá psací písmena ve středu, nikoliv vespod jako u nás. Tématem českého jazyka ve 4. třídě bylo upevnění vzorů rodu mužského, konkrétně skloňování vzoru pán. V této třídě byl velmi znát rozdíl v úrovni českého jazyka jednotlivých dětí. V některých rodinách je český jazyk používán velmi zřídka, cit pro skloňování byl u těchto žáků horší.

Zajímavé bylo i pozorování dění ve škole mimo vyučovací hodiny. Děti přicházejí do školy postupně, škola je otevřena od sedmi hodin. Na chodbě jsou malé dřevěné šatny, ve kterých mají děti své přezůvky. O přestávkách mohou být žáci na chodbě jen v určených časech. Každá třída má vymezený čas, kdy si děti mohou na chodbě hrát. Na reálném gymnáziu mají na rozdíl

od naší školy skříňky, které jsou umístěny v každé kmenové třídě. Obuv si studenti nechávají na chodbě v určených botnících.

Stínování na partnerské organizaci mě velmi obohatil. Díky sledování výuky mi bylo umožněno zvýšení kompetencí a dovedností, které využívám ve své výchovně-vzdělávací praxi.